

Homenatge a Joan Triadú

Homenatge a Joan Triadú

JOAQUIM FERRER

La història és protagonitzada pels sentiments, conviccions i aportacions de milions de persones en cada poble. Aquest es el cas de l'escriptor i pedagog Joan Triadú (Ribes de Freser, 1921-Barcelona, 2010) que ha estat objecte d'un homenatge amb la inauguració d'una exposició sobre la seva vida i obra al Palau Robert de Barcelona. És una descripció de la vocació de servei a Catalunya d'aquest home de lletres i mestre que en la projecció que es feu reconeix que a part de la vida familiar, mai no fou tan feliç com explicant-se enmig dels alumnes.

Joan Triadú representa l'esforç a favor de la continuïtat de la llengua i la cultura catalana en el marc d'adversitats que fou la Guerra d'Espanya (1936-1939), en la duríssima postguerra i en el posterior redreçament. D'aquella època ens ha deixat llibres de

gran interès com *Dies de memòria 1938-1940*. *Diari d'un mestre adolescent* (2002) en el qual explica la suplència que féu com a mestre essent ell mateix jove i com amb esforç estudià posteriorment a la Universitat de Barcelona, en la qual es llicencià en llengües clàssiques. En aquells anys era membre del Front Nacional de Catalunya. Els anys 1948 a 1950 fou lector de català a la Universitat de Liverpool i tot seguit començaren les seves aportacions destinades a donar notícia i valoració de la diversitat i qualitat de la literatura catalana malgrat les limitacions que imposava la dictadura franquista. Publicà una *Antologia de la poesia catalana 1900-1950* (1951) i una *Antologia de contistes catalans* (1951) i començà enmig de la repressió a organitzar classes de català amb l'ajuda d'altres mestres i formant-ne de nous.

Posteriorment en el marc d'Òmnium Cultural s'eixamplaren les possibilitats d'estendre l'ensenyament del català. En fou el secretari tècnic i alhora director de la institució Cultural del Centre d'Influència Catòlica, de l'escola Thau i un dels fundadors del Consell Català d'Ensenyament (1975).

En la seva extensa obra publicada cada lector deu tenir les seves preferències, avui m'agrada agrair-li especialment *Llegir com viure* (1963) i *Una cultura sense llibertat* (1978), llibres que crec que ajudaren a seguir un camí de renaixença de la llengua, de les lletres i en general d'una comprensió de Catalunya.

Darrerament publicà unes *Memòries d'un segle d'Or* (2008) en les quals descriu com el segle XX ha estat, malgrat els obstacles, una època de plenitud de les lletres catalanes. Fou guardonat amb diversos reconeixements i va rebre la Creu de sant Jordi (1982) que acostumava a portar al trau de l'americana amb satisfacció. Aquesta exposició que ara s'ha inaugurat i que recorrerà diverses ciutats mereix la nostra visita, com també els seus llibres, que segueixen vius.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2013/01/20/homenatge-joan-triadu/600365.html?utm_source=rss